

2023 | Απρίλιος | Φάση 3 | Διαγωνίσματα Επανάληψης

ΦΥΣΙΚΗ

Β' Γενικού Λυκείου
Θετικών Σπουδών

Σάββατο 22 Απριλίου 2023 | Διάρκεια Εξέτασης: 3 ώρες

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

ΘΕΜΑ Α

A1. γ

A2. β

A3. β

A4. γ

A5. α. Λ β. Σ γ. Σ δ. Λ ε. Σ

ΘΕΜΑ Β

B1. Σωστή πρόταση: (α)

Το σύστημα κατά τη διάρκεια της έκρηξης θεωρείται μονωμένο και συνεπώς ισχύει η αρχή διατήρησης της ορμής:

$$p_{\text{πριν}} = p_{\text{μετά}} \Rightarrow 0 = m_1 v_1 - m_2 v_2 \Leftrightarrow \frac{m_1}{m_2} = \frac{v_2}{v_1} \Leftrightarrow \frac{v_2}{v_1} = \frac{1}{4} \quad (1)$$

Κάθε τμήμα εκτελεί οριζόντια βολή από ύψος H και φτάνουν ταυτόχρονα στο έδαφος. Τα αντίστοιχα βεληνεκή θα είναι:

$$S_1 = v_1 t \text{ και } S_2 = v_2 t. \text{ Από τη σχέση (1) προκύπτει: } \frac{S_2}{S_1} = \frac{1}{4} \Leftrightarrow S_1 = 4S_2.$$

B2. Σωστή πρόταση: (γ)

Αφού το ηλεκτρόνιο είναι αρχικά ακίνητο η τελική κινητική του ενέργεια ισούται με το έργο της δύναμης του ομογενούς ηλεκτροστατικού πεδίου, δηλαδή $K = eV$. Επειδή $V_2 = 4V_1$ θα είναι και $K_2 = 4K_1$ ή

$$\frac{1}{2}mv_2^2 = 4\frac{1}{2}mv_1^2 \Leftrightarrow v_2^2 = 4v_1^2 \Leftrightarrow v_2 = 2v_1.$$

B3. Σωστή πρόταση: (β)

Από το σχήμα προκύπτει:

$$x = \sqrt{h^2 + (h\sqrt{3})^2} = \sqrt{h^2 + 3h^2} = \sqrt{4h^2} \Leftrightarrow x = 2h$$

Η δύναμη ηλεκτροστατικού πεδίου είναι συντηρητική και συνεπώς το έργο της υπολογίζεται από τη διαφορά της δυναμικής ενέργειας μεταξύ των δύο θέσεων A και B:

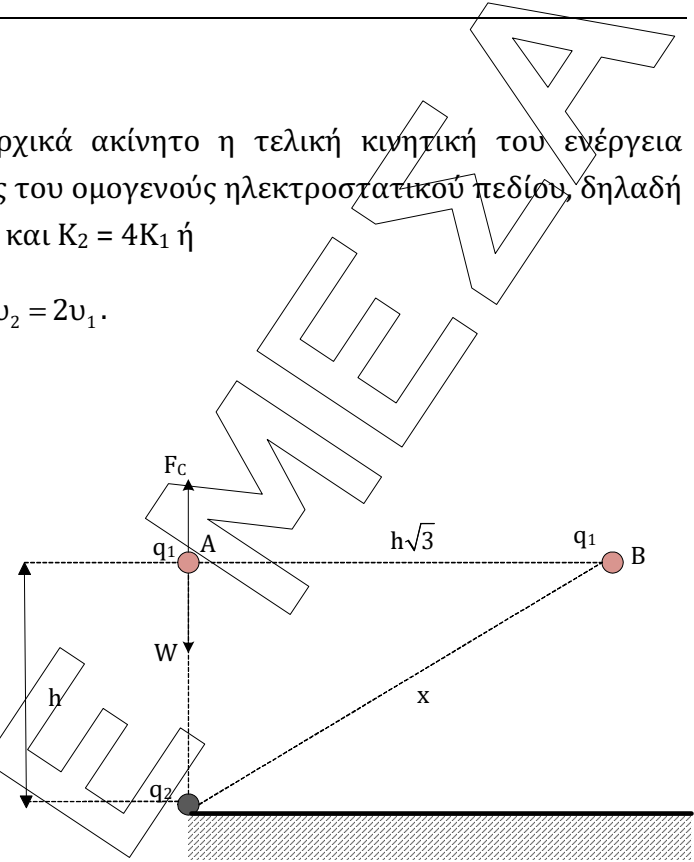
$$W_F = U_A - U_B \Leftrightarrow W_F = K_c \frac{q_1 q_2}{h} - K_c \frac{q_1 q_2}{x} \Leftrightarrow W_F = K_c \frac{q_1 q_2}{h} - K_c \frac{q_1 q_2}{2h} \Leftrightarrow$$

$$W_F = K_c \frac{q_1 q_2}{2h} \quad (1)$$

Επειδή το σφαιρίδιο αρχικά ισορροπεί έχουμε:

$$\Sigma \vec{F} = 0 \Leftrightarrow \vec{W} = -\vec{F}_c \Leftrightarrow |\vec{W}| = |\vec{F}_c| \Leftrightarrow mg = K_c \frac{q_1 q_2}{h^2} \Leftrightarrow mgh^2 = K_c q_1 q_2 \quad (2)$$

Από τις σχέσεις (1) και (2) προκύπτει: $W_F = \frac{mgh^2}{2h} \Leftrightarrow W_F = \frac{mgh}{2}$

ΘΕΜΑ Γ

Γ1. Το δυναμικό του βαρυτικού πεδίου σε ύψος h από την επιφάνεια της Γης δίνεται

$$\text{από τη σχέση: } V = -\frac{GM_{\Gamma}}{R_{\Gamma} + h} \quad (1)$$

Όμως η ένταση του βαρυτικού πεδίου στην επιφάνεια της Γης ισούται με:

$$g_0 = \frac{GM_{\Gamma}}{R_{\Gamma}^2} \Leftrightarrow GM_{\Gamma} = g_0 \cdot R_{\Gamma}^2 \quad (2).$$

Από τις σχέσεις (1) και (2) προκύπτει: $V = -\frac{g_0 \cdot R_{\Gamma}^2}{R_{\Gamma} + h} \quad (3)$

Από την εκφώνηση έχουμε $V = -\frac{g_0 \cdot R_{\Gamma}}{4} \quad (4).$

Από τις σχέσεις (3) και (4) έχουμε:

$$-\frac{g_0 \cdot R_{\Gamma}^2}{R_{\Gamma} + h} = -\frac{g_0 \cdot R_{\Gamma}}{4} \Leftrightarrow \frac{R_{\Gamma}}{R_{\Gamma} + h} = \frac{1}{4} \Leftrightarrow 4R_{\Gamma} = R_{\Gamma} + h \Leftrightarrow h = 3R_{\Gamma} \quad (5)$$

Η ένταση του βαρυτικού πεδίου σε ύψος h από την επιφάνεια της Γης ισούται

$$\text{με: } g = \frac{GM_{\Gamma}}{(R_{\Gamma} + h)^2} \stackrel{(2)}{\Leftrightarrow} g = \frac{g_0 \cdot R_{\Gamma}^2}{(R_{\Gamma} + h)^2} \stackrel{(5)}{\Leftrightarrow} g = \frac{g_0 \cdot R_{\Gamma}^2}{(R_{\Gamma} + 3R_{\Gamma})^2} \Leftrightarrow g = \frac{g_0}{16} \Leftrightarrow g = 0,625 \frac{\text{m}}{\text{s}^2}$$

Γ2. Για τον υπολογισμό του μέγιστου ύψους ($v = 0$) θα εφαρμόσουμε την αρχή διατήρησης της μηχανικής ενέργειας στο συντηρητικό πεδίο της Γης:

$$K_{\text{αρχ}} + U_{\text{αρχ}} = K_{\text{τελ}} + U_{\text{τελ}} \Leftrightarrow \frac{1}{2}mv_0^2 - \frac{GM_{\Gamma}m}{R_{\Gamma}} = -\frac{GM_{\Gamma}m}{R_{\Gamma} + h_{\text{max}}} \Leftrightarrow$$

$$\frac{1}{2} \cdot 1,6g_0 R_{\Gamma} - g_0 R_{\Gamma} = -\frac{g_0 R_{\Gamma}^2}{R_{\Gamma} + h_{\text{max}}} \Leftrightarrow h_{\text{max}} = 4R_{\Gamma} \quad (6)$$

Ο ρυθμός μεταβολής της ορμής ισούται με τη συνισταμένη δύναμη που ασκείται στο σώμα, δηλαδή με το βάρος του.

$$\frac{dp}{dt} = mg = -\frac{GM_{\Gamma}m}{(R_{\Gamma} + h_{\text{max}})^2} \stackrel{(6)}{\Leftrightarrow} \frac{dp}{dt} = -\frac{g_0 \cdot R_{\Gamma}^2 \cdot m}{25R_{\Gamma}^2} \Leftrightarrow \frac{dp}{dt} = -\frac{g_0 \cdot m}{25} \Leftrightarrow \frac{dp}{dt} = -8\text{N}$$

Γ3. Θα εφαρμόσουμε το θεώρημα έργου-ενέργειας από τη θέση του μέγιστου ύψους μέχρι την επιφάνεια της Γης.

$$\begin{aligned} \Delta K = W_F + W_W &\Rightarrow 0 - 0 = -F \cdot 4R_\Gamma - \frac{GM_\Gamma m}{5R_\Gamma} + \frac{GM_\Gamma m}{R_\Gamma} \Rightarrow \\ \Rightarrow 0 &= -F \cdot 4R_\Gamma - \frac{g_0 R_\Gamma^2 m}{5R_\Gamma} + \frac{g_0 R_\Gamma^2 m}{R_\Gamma} \Rightarrow 0 = -F \cdot 4R_\Gamma + \frac{4g_0 R_\Gamma^2 m}{R_\Gamma} \Rightarrow \\ \Rightarrow F &= \frac{20 \cdot 10}{5} \text{ N} \Rightarrow F = 40 \text{ N} \end{aligned}$$

ΘΕΜΑ Δ

Δ1. Η τριβή (ολίσθησης) μεταξύ του σώματος m_1 και του οριζοντίου επιπέδου είναι:

$$T = \mu \cdot N_1 \Rightarrow T = \mu \cdot m_1 \cdot g$$

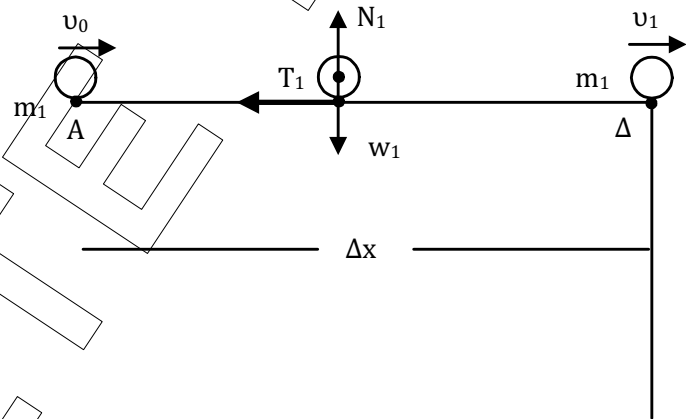
Εφαρμόζουμε το θεώρημα έργου-ενέργειας για το σώμα m_1 κατά την κίνησή του από το Α στο Δ:

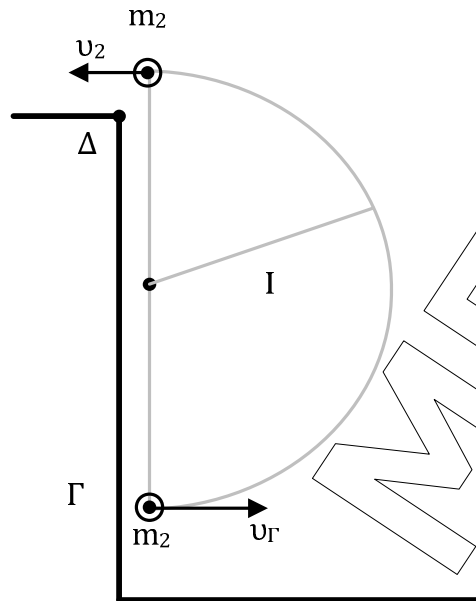
$$\Delta K_{\Delta A} = W_{\Sigma F} \Rightarrow K_\Delta - K_A = -T \cdot \Delta x \Rightarrow \frac{1}{2} \cdot m_1 \cdot u_1^2 - \frac{1}{2} \cdot m_1 \cdot u_0^2 = -\mu \cdot m_1 \cdot g \cdot \Delta x \Rightarrow$$

$$u_1^2 = u_0^2 - 2\mu \cdot g \cdot \Delta x \Rightarrow u_1 = \sqrt{(u_0^2 - 2\mu \cdot g \cdot \Delta x)} \Rightarrow u_1 = \sqrt{(7^2 - 0,610 \cdot 2,16)} \Rightarrow$$

$$\Rightarrow u_1 = \sqrt{36,04} \Rightarrow u_1 = 6 \text{ m/s.}$$

Δ2. Εφαρμόζουμε την αρχή διατήρησης της μηχανικής ενέργειας για το σώμα m_2 μεταξύ των θέσεων Γ και Δ:

$$E_{\Gamma} = E_{\Delta} \Rightarrow K_{\Gamma} + U_{\Gamma} = K_{\Delta} + U_{\Delta} \Rightarrow \frac{1}{2} \cdot m_2 \cdot u_{\Gamma}^2 + 0 = \frac{1}{2} \cdot m_2 \cdot u_2^2 + m_2 \cdot g \cdot (2 \cdot l) \Rightarrow$$

$$u_{\Gamma}^2 = u_2^2 + 4 \cdot g \cdot l \Rightarrow u_{\Gamma} = \sqrt{u_2^2 + 4 \cdot g \cdot l} \Rightarrow u_{\Gamma} = \sqrt{80} = 4\sqrt{5} \text{ m/s}$$

- Δ3.** Εφαρμόζουμε την αρχή διατήρησης της ορμής ελάχιστα πριν και αμέσως μετά την πλαστική κρούση των σωμάτων (διανυσματική σχέση που ισχύει στο μονωμένο σύστημα των m_1 και m_2):

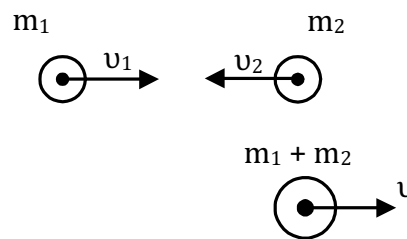
$$\overline{P_{\text{ολ,πριν}}} = \overline{P_{\text{ολ,μετά}}} \Rightarrow$$

$$m_1 \cdot u_1 - m_2 \cdot u_2 = (m_1 + m_2) \cdot u \Rightarrow$$

$$u = \frac{m_1 \cdot u_1 - m_2 \cdot u_2}{(m_1 + m_2)} \Rightarrow$$

$$u = \frac{(2 \cdot 6 - 2 \cdot 4)}{(2 + 2)} \Rightarrow$$

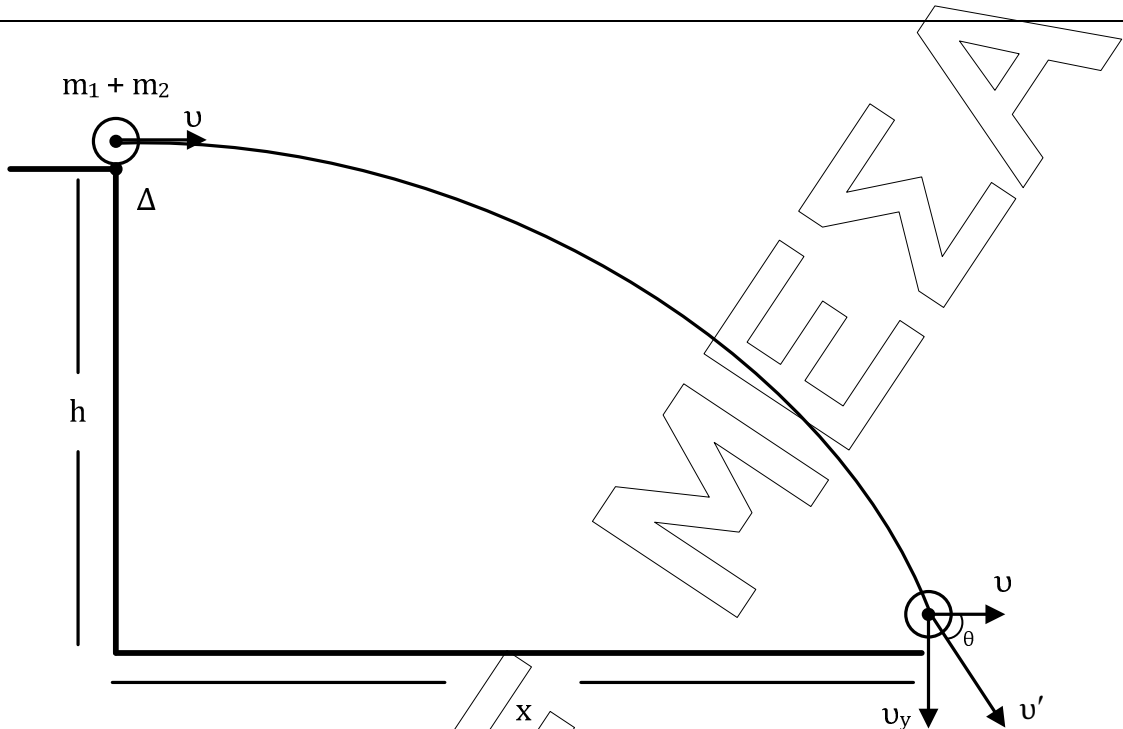
$$u = 1 \text{ m/s.}$$

- Δ4.** Το συσσωμάτωμα εκτελεί οριζόντια βολή από ύψος $h = 2\ell$

$$h = \frac{1}{2} \cdot g \cdot t^2 \Rightarrow t^2 = 2 \cdot h/g \Rightarrow t = \sqrt{2h/g} \Rightarrow t = 0,8 \text{ s.}$$

Παρατηρούμε ότι η μάζα του συσσωματώματος δεν επηρεάζει τη χρονική διάρκεια της οριζόντιας βολής.

Το βεληνεκές ισούται με: $x = ut \Rightarrow x = 0,8\text{m}$

Η ταχύτητα του συσσωματώματος στον άξονα y λίγο πριν συναντήσει το οριζόντιο επίπεδο ισούται με: $u_y = g \cdot t \Rightarrow u_y = 10 \cdot 0,8 \Rightarrow u_y = 8 \text{ m/s}$.

Το μέτρο της ταχύτητας του συσσωματώματος λίγο πριν συναντήσει το οριζόντιο επίπεδο ισούται με: $u' = \sqrt{u^2 + u_y^2} \Rightarrow u' = \sqrt{65} \text{ m/s}$.

Η διεύθυνση της ταχύτητας του συσσωματώματος καθορίζεται από τη γωνία θ : $\epsilon\phi\theta = u_y/u \Rightarrow \epsilon\phi\theta = 8$.

- Δ5.** Η ορμή του συσσωματώματος δεν μεταβάλλεται στον οριζόντιο άξονα αφού η συνισταμένη δύναμη είναι μηδενική. Άρα η συνολική μεταβολή της ορμής είναι ίση με τη μεταβολή της ορμής στον κατακόρυφο άξονα, με διεύθυνση κατακόρυφη και φορά προς τα κάτω.

$$\vec{\Delta p} = \Delta p_y \Rightarrow (m_1 + m_2)\vec{u}_y \Rightarrow |\Delta p| = 32 \text{ Kg} \cdot \text{m/s}$$

- Προφανώς η μεταβολή της ορμής μπορεί να υπολογιστεί και από τη διανυσματική διαφορά των ορμών. Θα εφαρμοσθεί ο κανόνας του παραλληλογράμμου και θα χρειασθεί η σχέση: $\text{συν}^2\theta = \frac{1}{1 + \epsilon\phi^2\theta}$